

Львівський
державний
університет
внутрішніх
справ

Національна
академія
внутрішніх
справ

Харківський
національний
університет
внутрішніх
справ

Одеський
державний
університет
внутрішніх
справ

Дніпровський
державний
університет
внутрішніх
справ

Рада молодих
учених при
Міністерстві
освіти і науки
України

Львівський
державний
університет
безпеки
життєдіяльності

Національний
транспортний
університет

Харківський
національний
університет
радіо-
електроніки

Ужгородський
національний
університет

Грантовий проєкт ЄС Еразмус+ (напрямок Жан Моне) ELVEUCP

Co-funded by
the European Union

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРАВОВІЙ ПРАКТИЦІ: МЕЖІ ТА МОЖЛИВОСТІ

Збірник тез
міжнародного круглого столу

13 березня 2026 року

Львів-Київ-Харків-Одеса-Дніпро-Ужгород

УДК 34:[004.8+004.383.8](063)

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою ННІППД Львівського державного університету
внутрішніх справ
(протокол № 8 від 11 березня 2026 року)

Упорядник:

О. О. Барабаш, докторка юридичних наук, професорка,
завідувачка науково-дослідної лабораторії актуальних проблем
правозастосовної та правоохоронної діяльності
ННІ права та правоохоронної діяльності ЛьвДУВС

**ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРАВОВІЙ ПРАКТИЦІ:
МЕЖІ ТА МОЖЛИВОСТІ** : збірник тез міжнародного круглого
столу (13 березня 2026 року) / упор. О. О. Барабаш. Львів :
ЛьвДУВС, 2026. 396 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників міжнародного
круглого столу «Штучний інтелект у правовій практиці: межі та
можливості», який відбувся 13 березня 2026 року у Львівському
державному університеті внутрішніх справ.

Опубліковано в авторській редакції. Відповідальність за
достовірність фактів, статистичних даних, точність викладеного
матеріалу покладається на авторів.

This collection contains the abstracts of presentations delivered
at the international roundtable discussion «Artificial Intelligence in
Legal Practice: Limits and Possibilities», which took place on March
13, 2026, at Lviv State University of Internal Affairs.

Published in the authors' original version. The authors are
responsible for the accuracy of the facts, statistical data, and the
material presented.

УДК 34:[004.8+004.383.8](063)

© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2026

ЗМІСТ

Швець Д. В.

ВСТУПНЕ СЛОВО12

Афтанасів В.М., Барабаш О.О.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ
СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У МЕДИЧНІЙ
ДІАГНОСТИЦІ ТА ЛІКУВАННІ: ПРОБЛЕМАТИКА
ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА МЕДИЧНІ ПОМИЛКИ.....13

Барабаш О.О.

ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ПОТРЕБ У КАДРАХ МВС:
ПРАВОВІ, ЕТИЧНІ ТА КІБЕРБЕЗПЕКОВІ АСПЕКТИ.....19

Басиста І.В.

ЗАСТОСОВНІСТЬ ТЕХНОЛОГІЙ ШІ У ЕКСПЕРТНИХ
МЕТОДИКАХ ЗАДЛЯ ФОРМУВАННЯ ДОСТОВІРНОЇ ТА
ДОПУСТИМОЇ ДОКАЗОВОЇ БАЗИ ТА КРАЙНІ ВИЯВЛЕНІ
РИЗИКИ ТА ВСТАНОВЛЕНІ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ТЕХНОЛОГІЇ.....26

Бенза В.І., Козачина А.М.

ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ СТУДЕНТІВ
В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ.....36

Білий І.О.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЧИ ЛЮДСЬКИЙ РЕСУРС.....40

Білик В.М.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО
ІНТЕЛЕКТУ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ:
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ТА ЕТИЧНІ АСПЕКТИ.....43

Бортник Н.П., Єсімов С.С.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ОСВІТИ.....47

Ботнаренко І.А., Шипп В.В.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У СУДОЧИНСТВІ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ:
ІННОВАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ ДЛЯ ПРАВ ЛЮДИНИ...51

Братель С.Г., Білик І.В.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ
ТА ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ.....55

Піхурець О.В., Литвин С.Й. ВИКОРИСТАННЯ ШІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ.....	279
Політова А.С. АНАЛІЗ УХВАЛ ТА ВИРОКІВ СУДДІВ ЩОДО ПРАКТИКИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ.....	285
Полторак А.Б. Науковий керівник – Туренко О.С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТУРБУЛЕНТНОСТЕЙ: ВІД МІЛІТАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДО ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ.....	290
Помаза-Пономаренко А.Л., Тарадуда Д.В. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ПРАВА ЛЮДИНИ: БАЛАНС МІЖ ТЕХНОЛОГІЯМИ ТА ПРАВОМ ТА РОЗВИТОК ЦИФРОВИХ ПРАВ І ЦИФРОВОГО ОМБУДСМАНА В УКРАЇНІ.....	294
Пономаренко В.В. АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ.....	298
Попович Є. Науковий керівник – Умрихіна І. ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЕТИЧНІ РИЗИКИ..	302
Похиленко І.С. ГЕНЕРАТИВНИЙ ШІ ТА МЕЖІ АВТОРСТВА: СПІВВІДНОШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА АВТОРСЬКОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	305
Пристаїчук Ю.А., Мірошников І.Ю. ГЕНЕРАТИВНИЙ ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: РИЗИКИ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПИСЬМА.....	309
Присяжнюк Е.В., Пчеліна О.В. ПРОТИДІЯ КІБЕРШАХРАЙСТВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ДІЕРФАКЕ: ВИКЛИКИ ДЛЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	313
Рабко Т.О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПРИ СУПРОВОДІ СУДОВИХ СПРАВ.....	317

Похиленко І.С.

доцент кафедри права та публічного управління,
кандидат юридичних наук, доцент
(Київський національний університет
будівництва і архітектури)

ГЕНЕРАТИВНИЙ ШІ ТА МЕЖІ АВТОРСТВА: СПІВВІДНОШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА АВТОРСЬКОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Активний розвиток генеративних технологій штучного інтелекту зумовив необхідність формування нових правових стандартів використання цифрових інструментів у науковій та освітній діяльності. Одним із ключових нормативних орієнтирів у цій сфері стало закріплення спеціальних вимог щодо використання результатів, створених із застосуванням штучного інтелекту, у Законі України «Про академічну доброчесність».

Відповідно до п. 4 ст. 8 зазначеного Закону, у разі використання в академічному творі об'єкта, згенерованого штучним інтелектом, автор зобов'язаний повідомити про це в такому творі із зазначенням методики генерування та/або посилання на відповідну комп'ютерну програму чи її опис відповідно до встановлених вимог оформлення академічних робіт. Зазначена норма формує принципово новий стандарт прозорості академічної діяльності, який спрямований на забезпечення достовірності наукових результатів та належної ідентифікації творчого внеску автора.

Правове значення цієї норми полягає у запровадженні обов'язку декларування використання штучного інтелекту як окремого елементу академічної відповідальності. Фактично законодавець визнає, що генеративні моделі можуть виступати інструментом створення наукового контенту, однак їх застосування не повинно призводити до підміни особистої інтелектуальної діяльності дослідника. Такий підхід узгоджується із загальними принципами академічної доброчесності, зокрема чесності, прозорості та відповідальності.

Зазначене положення також має важливе значення для визначення меж авторства. Обов'язок розкриття інформації про використання генеративних систем фактично підтверджує, що результати діяльності штучного інтелекту не можуть розглядатися як повністю автономний продукт творчості людини. Водночас закон не забороняє використання таких інструментів, що свідчить про орієнтацію на інтеграцію інноваційних технологій у наукову діяльність за умови дотримання принципів добросовісності.

Проблема авторства у сфері генеративного ШІ є предметом жвавих дискусій у світовій юридичній літературі. Д. Лім [1] наголошує, що генеративний штучний інтелект є «тестом для авторського права», оскільки сучасні норми базуються на принципі **сингулярної людської творчості як умови охорони**. При цьому судові практики, зокрема рішення суду США, вказали, що хоча право «влаштоване так, щоб адаптуватися», **людська креативність залишається фундаментальною умовою правоздатності твору**.

Це підтверджується і практикою Національного бюро з авторських прав США [2], яке визначає, що твір, створений виключно алгоритмом без значного людського контролю, **не може бути охоронюваним об'єктом авторського права**, оскільки відсутній суб'єкт із вираженою креативною участю людини. Якщо ж творчий внесок людини у створенні твору очевидний, такі твори можуть отримати авторське право.

У роботі І.Лі [3] аналізуються підходи країн до **вимог людського авторства** як ключової умови охорони авторських прав у творах, що створюються із використанням генеративних алгоритмів. Більшість юрисдикцій зберігають вимогу участі людини для отримання правової охорони.

Європейський контекст розвитку правового регулювання штучного інтелекту визначається ухваленням Регламенту (ЄС) 2024/1689 (Artificial Intelligence Act), який встановлює вимоги щодо прозорості функціонування систем ШІ та дотримання прав інтелектуальної власності під час навчання моделей [4]. Для України, яка перебуває у процесі гармонізації законодавства з правом ЄС, ці підходи мають стратегічне значення. Імплементация європейських стандартів передбачає посилення вимог до розкриття використання генеративних моделей, забезпечення

людського контролю над алгоритмічними рішеннями та захист прав авторів.

Окремої уваги заслуговують сучасні українські дослідження впливу генеративного штучного інтелекту на правові системи сучасних держав. Зокрема, **А. Гачкевич [5]** обґрунтовує, що розвиток генеративних технологій зумовлює необхідність модернізації традиційних правових підходів, сформованих у межах романо-германської правової сім'ї. Автор визначає генеративний ШІ як технології, що забезпечують створення текстів, зображень, аудіо та відео шляхом «синтетичної творчості» на основі інструкцій користувача, підкреслюючи, що саме інтенсивність і характер людського контролю є ключовим критерієм для правової кваліфікації результатів такої діяльності.

Отже, розвиток генеративного штучного інтелекту актуалізує переосмислення меж авторства та співвідношення академічної доброчесності й авторського права. Українське законодавство, зокрема п. 4 ст. 8 Закону України «Про академічну доброчесність», закріплює обов'язок прозорості використання ШІ, тим самим підтверджуючи пріоритет людського творчого внеску. Порівняльний аналіз міжнародних підходів і положень права ЄС свідчить про збереження вимоги людської креативності як умови правової охорони. У контексті євроінтеграції Україна формує модель регулювання, за якої генеративний ШІ розглядається як інструмент інтелектуальної діяльності, а не самостійний суб'єкт авторства, що забезпечує баланс інноваційного розвитку, правової визначеності та захисту прав людини.

Список використаних джерел:

1. Lim D. *Generative AI and copyright: principles, priorities and practicalities*. *Journal of Intellectual Property Law & Practice*. 2023. Vol. 18, No. 12, P. 841–842. DOI: <https://doi.org/10.1093/jiplp/jpad081>
2. O'Brien M. *AI-assisted works can get copyright with enough human creativity, says US copyright office* [Electronic resource]. AP News. January 30, 2025. URL: <https://apnews.com/article/ai-copyright-office-artificial-intelligence-363f1c537eb86b624bf5e81bed70d459> (дата звернення: 13.02.2026).

3. Li Yiran. *The Human Authorship Requirement in AI-Generated Works: A Comparative Analysis of Copyright Protection Frameworks*. Journal of Law and Governance. 2025. DOI: <https://doi.org/10.64229/671z9c57>

4. Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024 laying down harmonised rules on artificial intelligence and amending Regulations (EC) No 300/2008, (EU) No 167/2013, (EU) No 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 and (EU) 2019/2144 and Directives 2014/90/EU, (EU) 2016/797 and (EU) 2020/1828 (Artificial Intelligence Act) // Official Journal of the European Union. 2024. OJ L 2024/1689, 12 July 2024. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj> (дата звернення: 13.02.2026).

5. Гачкевич А. *Вплив генеративного штучного інтелекту на правові системи сучасних держав*. Право та інноваційне суспільство. 2025. № 1(24), С. 37-46. DOI: [https://doi.org/10.37772/2309-9275-2025-1\(24\)-3](https://doi.org/10.37772/2309-9275-2025-1(24)-3)